

Τα δευτεράκια

Εφημερίδα της Β' τάξης του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ναυπάκτου

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2014 / Αριθμός φύλλου 02 / Διανέμεται δωρεάν

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Στη Βηθλεέμ, μέσα σε ένα στάβλο φτωχικό, πριν από πολλά χρόνια, γέννησε η Παναγία τον Θεάνθρωπο Χριστό. Ήρθε στη γη, για να μας δείξει τον θεϊκό δρόμο, που θα μας οδηγήσει κοντά του.

Να μας διδάξει την Αλήθεια. Να μας σώσει από το κακό. Να μας προσφέρει τη μεγάλη Αγάπη Του, που θα διώξει μακριά τον φόβο και τη λύπη από τη ζωή μας.

Τρεις μάγοι ξεκίνησαν από την Ανατολή να Του προσφέ-

ρουν δώρα (σμύρνα, χρυσό και λιβάνι) και οι βοσκοί Τον προσκύνησαν ευλαβικά.

Η Γέννηση του Χριστού έφερε στους ανθρώπους μήνυμα αγάπης και ελπίδας. Γι' αυτό κάθε Χριστούγεννα εκφράζουμε με διάφορους τρόπους τη μεγάλη μας χαρά για την ενανθρώπισή Του.

Στη χώρα μας η γιορτή των Χριστουγέννων είναι από τις ωραιότερες του χρόνου. Κάθε περιοχή της Ελλάδας έχει τα δικά της έθιμα. Τα κάλαντα των παιδιών, το χριστουγεννιάτικο δέντρο, το στολισμένο καράβι, τα μελομακάρονα, οι κουραμπιέδες,

Διαβάστε επίσης:

Πρωτοχρονιά	2
Ο Αι-Βασίλης	2
Τα Άγια Θεοφάνεια	2
Ο Νοέμβριος λαογραφία και εορτές	3
Παροιμίες για το μήνα Νοέμβριο	3
Η συγκομιδή της ελιάς	4
Λαϊκές εκφράσεις για την ελιά και το ελαιόλαδο	4
Μια μέρα στο ΔΡΩ	4
Ελιόψωμο	4
Εξέγερση Πολυτεχνείου	5
Παγκόσμια ημέρα για τα δικαιώματα του παιδιού	5
Σχολεία στην Ινδία	6
Εκπαίδευση στην Ιαπωνία	6
Χειμώνας	7
Παροιμίες του χειμώνα	7
Δεκέμβρης	7
Παγκόσμια ημέρα ατόμων με αναπηρία	8
Γιάννης Βαρδακουλάς	8

το χοιρινό, η γαλοπούλα, το χριστόψωμο και άλλα πολλά είναι παραδόσεις που τις περιμένουμε με λαχτάρα.

Ας μην ξεχάσουμε τους συνανθρώπους μας, που έχουν ανάγκη την Αγάπη μας...

Πηγή: <http://www.mathima.gr/>

Κώστα Γαρυφαλιά, Λαούρδα Αντιγόνη, Λοΐζου Αλίκη

Χρόνια πολλά και Ευλογημένα

**Να 'μουν του σταύλου έν' άχυρο
(Κωστής Παλαμάς)**

Να 'μουν του σταύλου έν' άχυρο, ένα φτωχό κομμάτι την ώρα π' άνοιγ' ο Χριστός στον ήλιο του το μάτι.
Να ιδώ την πρώτη του ματιά και το χαμόγελό του, το στέμμα των ακτίνων του γύρω στο μέτωπό του.
Να λάμψω από τη λάμψη του κι' εγώ σαν διαμαντάκι κι' από τη θεία του πνοή να γίνω λουλουδάκι.

Να μοσκοβοληθώ κι' εγώ από την ευωδία, που άναψε στα πόδια του των Μάγων η λατρεία.
Να 'μουν του σταύλου ένα άχυρο ένα φτωχό κομμάτι την ώρα π' άνοιγ' ο Χριστός στον ήλιο του το μάτι.

Πρωτοχρονιά...

Η Πρωτοχρονιά γιορτάζεται σ' όλο τον κόσμο με μεγαλοπρέπεια και λαμπρότητα. Κατά την ημέρα αυτή γίνεται ανταλλαγή επισκέψεων και δώρων και επικρατούν έθιμα, όπως της βασιλόπιτας, τα οποία μας κληροδότησαν οι Βυζαντινοί πρόγονοί μας.

Τα σημαντικότερα έθιμα της γιορτής αυτής είναι τα εξής:

Η διανομή στα παιδιά δώρων.

Οι νοικοκυρές παρασκευάζουν στα σπίτια γλυκίσματα, όπως κουραμπιέδες, μελο-

μακάρονα, δίπλες.

Συντροφίες μικρών παιδιών από την παραμονή ψάλλουν τα κάλαντα στα σπίτια και στα μαγαζιά και μαζεύουν φιλοδωρήματα.

Τα μεσάνυχτα της παραμονής, λίγα δευτερόλεπτα πριν από τις 12, σβήνουν τα φώτα και οι οικογένειες γύρω από το πρωτοχρονιάτικο τραπέζι ψάλλουν ύμνους, ανταλλάσσουν φιλιά και κόβουν την πατροπαράδοτη βασιλόπιτα. Εκείνος μάλιστα που βρίσκει στο κομμάτι του το νόμισμα, που είναι κρυμμένο μέσα σ' αυτήν, θεωρείται

ο τυχερός της χρονιάς.

Πολλοί καλούν έναν που να έχει «καλό ποδαρικό» το πρωί της Πρωτοχρονιάς.

Επίσης δε δίνουν τίποτα έξω από το σπίτι, δε ρίχνουν νερό έξω από αυτό και δεν

αναφέρουν ονόματα επιβλαβών ζώων.

(Από την εγκυκλοπαίδεια 2002)

Πηγή: <http://dim-rizou.pel.sch.gr/>
Αγγελοπούλου Μαρία
Δημοπούλου Έλενα

Ο Αϊ-Βασίλης

Την ημέρα του αγίου Βασιλείου (πρωτοχρονιά) έχουμε την προσμονή ενός ταπεινού και καλού Έλληνα αγίου με τα μαύρα γένια και το σκούρο φτωχό ράσο, που έρχεται από την Καισάρεια της Καππαδοκίας να ευλογήσει τα σπιτικά μας και να πάρει το δικό του κομμάτι από τη βασιλόπιτα. Αυτός είναι ο άγιος Βασίλειος, ο φιλάνθρωπος επί-

σκοπος του 4ου αιώνα μ.Χ., ο άνθρωπος των γραμμάτων ο ταπεινός και θαυματουργός (ένας από τους Τρεις Ιεράρχες), και όχι ο Santa Claus που εισήχθη από την Αμερική για να διαφημίσει αναψυκτικά και την πραμάτεια των εμπόρων. Καλός είναι κι αυτός (με την άσπρη γενειάδα και το βαθύ γέλιο και την ταλαιπωρία του –λόγω κοιλίτσας– να χωρέσει από τις καμινάδες) αλλά ο δικός μας, ο ρωμιός άγιος, είναι πιο άγιος, πιο βαθύς (σε νόημα), λιγότερο διαφημιστικός αλλά όχι λιγότερο αξιαγάπητος.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι ο Santa Claus, ο ευρωπαϊκός «Πατέρας των Χριστουγέννων», αντιστοιχεί στον άγιο Νικόλαο και για όλες τις χώρες (εκτός από την Ελλάδα) επισκέπτεται τα σπίτια τα Χριστούγεννα. Εμείς τον δεχόμαστε την πρωτοχρονιά, γιατί είναι η μέρα της εορτής του αγίου Βασίλειου, που είναι ο δικός μας «Πατέρας των Χριστουγέννων». Η μορφή του Santa Claus ι διαμορφώθηκε από τον αμερικανό σκιτσογράφο Τόμας Ναστ το 1862, με βάση παλαιότερες ευρωπαϊκές παραδόσεις, ενώ το κόκκινο χρώμα της στολής του το πήρε εξαιτίας του κόκκινου χρώματος γνωστού αμερικανικού αναψυκτικού.. Αρχικά ήταν ντυμένος στα χρώματα του ουράνιου τόξου.

(Από το περιοδικό του Ρεθύμνου «Πολιτεία»)

Πηγή: <http://dim-rizou.pel.sch.gr/>
Δημοπούλου Έλενα, Αγγελοπούλου Μαρία

Τα 'Άγια Θεοφάνεια

Τα Θεοφάνεια είναι μεγάλη ετήσια εορτή της ανάμνησης της Βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή. Εορτάζεται στις 6 Ιανουαρίου και είναι η τρίτη και τελευταία εορτή του Δωδεκαημέρου. Το όνομα προκύπτει από την φανέρωση των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας που συνέβη σύμφωνα με τρεις σχετικές ευαγγελικές περικοπές. Η εορτή των Θεοφανίων λέγεται επίσης και Επιφάνια και Φώτα Η μεγάλη σημασία της εορτής φαίνεται από το πλήθος των εθίμων και των τοπικών παραδόσεων σε κάθε περιοχή της πατρίδας μας. Κοινή παντού είναι η συνήθεια της κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού.

Η Βάπτιση του Χριστού και το 'Άγιο Βάπτισμα που λαμβάνουν οι πιστοί

Όταν βαπτίζοταν ο Χριστός άνοιξαν οι ουρανοί και το Άγιο Πνεύμα στάθηκε πάνω Του. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει ότι: « και στη δική μας βάπτιση ο Χριστός στέλνει το Άγιο Πνεύμα το οποίο μας καλεί στην ουράνια πατρίδα. Και δε μας καλεί έτσι απλά, αλλά με την πιο μεγάλη τιμή. Διότι δε μας έκανε αγγέλους και αρχαγγέλους, αλλά μας ανέδειξε υιούς του Θεού».

Πηγή: <https://antexoume.wordpress.com/>
Κυρίση Ιωάννα

► Ο Νοέμβριος

Ο Νοέμβριος ξεκινά κάθε χρόνο την ίδια ημέρα που αρχίζουν ο Φεβρουάριος και ο Μάρτιος, με εξαίρεση τα δύσεκτα έτη. Το λουλούδι του μήνα είναι το χρυσάνθεμο και η τυχερή πέτρα του μήνα το τοπάζι. Από την αρχαιότητα ακόμη διάφορα ιδιαίτερα εμφανή ουράνια αντικείμενα προειδοποιούσαν τους ανθρώπους σαν σημάδια των αλλαγών του καιρού. Πάρτε, για παράδειγμα, το πανέμορφο ανοιχτό αστρικό σμήνος των Πλειάδων, γνωστότερο στο λαό μας με την ονομασία Πούλια.

Όπως μας λέει η παροιμία: «Στις δεκαφτά ή στις δεκοχτώ πέφτει η Πούλια στο γιαλό, και πίσω παραγγέλνει: «μήτε τσομπάνος στα βουνά, μήτε γεωργός στους κάμπους».

Εκτός από την δύση της Πούλιας, όμως, την μεταβολή του καιρού προς το χειρότερο «μηνάει» στο λαό η γιορτή του αγίου Μηνά, στις 11 Νοεμβρίου, ενώ στη γιορτή του αγίου Αντρέα, στις 30 Νοεμβρίου, το κρύο «αντριεύει». Οι ακατάστατες αυτές καιρικές συνθήκες που επικρατούν έδωσαν στον Νοέμβριο το όνομα «Ανακατωμένος», αν και είναι γνωστός στον λαό μας και ως Σποριάς ή Μεσοσπορίτης γιατί τότε γίνεται η σπορά των δημητριακών.

Στις άλλες γεωργικές ασχολίες περιλαμβάνεται επίσης και το λιομάζωμα. Σύμφωνα με τον Νίκο Ψιλάκη: «Στα ελληνικά λιόφυτα αρχίζει κάθε Νοέμβρη το πανηγύρι της ελιάς. Το λιομάζωμα μπορεί να διαρκέσει μέχρι και τον Γενάρη ή ακόμη και τον Μάρτη.

Ανάμεσα στις γιορτές του μήνα περιλαμβάνεται και η εορτή των Ταξιαρχών Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ στις 8 Νοεμβρίου, γι' αυτό ο Νοέμβριος ονομάζεται και Αϊ-Ταξιάρχης και Αρχαγγελίτης. Στις 14 Νοεμβρίου εορτάζεται η μνήμη του αγίου Φιλίππου.

Στις 25 Νοεμβρίου τιμάται η μνήμη της αγίας Αικατερίνης

Η μεγαλύτερη, όμως, γιορτή του μήνα είναι τα Εισόδια της Θεοτόκου στις 21 Νοεμβρίου. Η παράδοση της Θεοτόκου στο Ιερό έγινε από τους γονείς της, τον Ιωακείμ και την Άννα,

Ένα ιδιαίτερα θεαματικό, πολλές φορές, ουράνιο φαινόμενο συμβαίνει γύρω στις 17 Νοεμβρίου κάθε χρόνου οπότε μια επήσια «βροχή διαπόντων» στολίζει με δεκάδες φωτεινά πεφταστέρια τον ουρανό μας».

**ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ**
από www.paidika.gr

Τον Οκτώβρη τα κουδούνια,
το Νοέμβρη παραμύθια.

Το Νοέμβρη και Δεκέμβρη φύτευε
καταβολάδες.

Άι- Μηνάς εμήνυσε του πάππου
του χειμώνα:

-Έρχομαι ή δεν έρχομαι και
τ' Άι- Φιλίππου αυτού είμαι.

Η πούλια βασιλεύοντας
το μήνυμά της στέλνει.

Ούτε τσοπάνος στα βουνά
ούτε ζευγάς στους κάμπους.

Αν τ' Άη Φιλίππου λείπω,
τ' Άγια, των Αγιών δε λείπω.

Οποίος σπείρει τον Νοέμβρη
ούτε σπόρο δεν θα πάρει.

Της ελιάς το φύλλο κι αν χαθεί,
πάλι θε να ξαναβρεθεί.

Όταν έρθει ο Νοέμβρης
σιγομπαίνει ο χειμώνας.

Ο Νοέμβρης έκλεισε, τα ζευγάρια
είναι στο στάβλο κι ούτε ζευγάς
στους κάμπους.

Ο άγι Μηνάς εμήνυσε,
πούλια μη ξημερώσει.

Αγιά- Βαρβάρα μιλησε κι ο
Σάββας αποκρίθη: «μάζεψε ξύλα
κι άχυρα και σύρτε και στο μύλο,
γιατί ο Αι Νικόλας έρχεται
στα χίονια φορτωμένος». Ο Νοέμβρης σαν θα έλθει
τα γομάρια μέσα κλείνει.
Του Σαρανταμέρου η μέρα
«καλημέρα» - «καλησπέρα».

**Λαγοδήμος Κωνσταντίνος,
Μπανιάς Κωνσταντίνος,
Μυλωνάς Απόστολος,
Νασόπουλος Αλέξης**

Λαϊκές εκφράσεις για την ελιά και το ελαιόλαδο

Mou έβγαλαν το λάδι.
Με ταλαιπώρησαν.
Mην ρίχνεις λάδι στη φωτιά.
Μην εξωθείς τα πράγματα στα άκρα.
Έκανε λαδιά.
Έκανε κάποια βλακεία.
Η θάλασσα είναι λάδι.
Η θάλασσα είναι ήσυχη.
Αυτός χάνει λάδια.
Αυτός λέει κουταμάρες.
Το λάδι του τελείωσε.
Πέθανε.
Τον λάδωσε.
Τον δωροδόκησε.
Αυτός βγήκε λάδι.
Αθωώθηκε.
Να σε κάνω λάδια-ξύδια.
Να σε μεταφέρω στον ώμο μου παιζοντας.
Να λαδώσει λίγο το αντεράκι μου.
Να φάω καλό φαγητό.
Αυτός είναι σαν τον λαδοπόντικο.
Είναι απημέλητος.
Απού 'χει γιο έχει κρασί κι απού 'χει κόρη λάδι.
Η κόρη θέλει έξοδα για την αποκατάστασή της ενώ ο γιος... μόνο το κρασί του γάμου.
Απού 'χει στάρι και κρασί και λάδι στο πιθάρι,
έχει του κόσμου τα καλά και του Θεού τη χάρη.
Δευτερογούλη τ' Αϊ Λιά μπαίνει το λάδι στην ελιά.
Λάδι που βγαίνει με νερό, να μην το συλλογάσαι.
Ηφας η φακή το λάδι κι εκατάπιε ντο και πάει.
Για μια υπόθεση που έχει τελειώσει οριστικά
Αμπέλι από δίκου σου κι ελιές απ' του κυρού σου.
Ξεφόρτωσέ την ελιά να σε φορτώσει λάδι.
Αν κλαδέψεις την ελιά θα βάλεις περισσότερο λάδι

Πηγή: <http://www.irisoliveoil.gr/>
Αργύρης Στέλιος,
Ορνέλα Τσαλαμένι

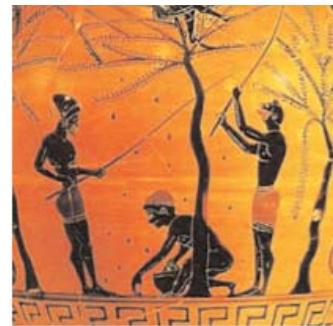
Η συγκομιδή της ελιάς

Η ελιά είναι γνωστή από τους αρχαιότατους χρόνους, και πιθανότατα κατάγεται από το χώρο της ανατολικής Μεσογείου. Σύμφωνα με την αρχαία ελληνική παράδοση, πατρίδα της ελιάς είναι η Αθήνα και η πρώτη ελιά φυτεύτηκε από την Αθηνά στην Ακρόπολη.

Ο καρπός της ελιάς ωριμάζει στα μέσα προς τέλη του φθινοπώρου, οπότε και ξεκινάει η συγκομιδή, ή το λιομάζωμα. Η ελιά παραδο-

σιακά μαζεύεται με το χέρι, και το μάζεμα της ελιάς αποτελεί εδώ και αιώνες σημαντική αγροτική δραστηριότητα σε πολλές περιοχές της Μεσογείου.

Στη σημερινή εποχή τα κλαδιά περνιούνται με το "χτένι" για να αποσπαστεί ο καρπός με μεγαλύτερη ευκολία και ταχύτητα, ενώ το έδαφος κάτω από την ελιά στρώνεται με λιόπανα ή με ειδικό δίχτυ από συνθετικό υλικό. Εναλλακτική τεχνική είναι το

"τίναγμα" της ελιάς με ξύλινα ραβδιά, η τεχνική όμως αυτή μπορεί να εφαρμοστεί μόνο όταν έχει ωριμάσει πλήρως ο καρπός και είναι εύκολη η απόσπασή του από το δέντρο. Τέλος, είναι σύνηθες κατά τη συγκομιδή να κόβονται με πριόνι επιλεγμένα κλαδιά του δέντρου, τόσο για τη διευκόλυνση της συγκομιδής, όσο και για να βοηθηθεί η σωστή ανάπτυξη του δέντρου.

Πηγή: <http://el.wikipedia.org/>
Μυλωνάς Δημήτρης,
Παπαδημητρίου Νίκος

Μια μέρα στο ΔΡΩ...

το κέντρο. Στο δρόμο είπαμε πολλά τραγούδια και περάσαμε ωραία.

Όταν φτάσαμε, δύο ευγενικές κυρίες, η κ. Βαρβάρα και η κ. Ουρανία, μας οδήγησαν σ' ένα ξύλινο σπιτάκι με ξύλινα τραπέζια, καρέκλες και τζάκι. Φάγαμε το κολατσιό μας... γιατί η κοιλίτσα μας γουργούριζε. Χωριστήκαμε σε ομάδες και βγάλαμε κανόνες. (Αυτοί για την ησυχία ήταν ...πολύ δύσκολοι. Τους ξεχνούσαμε συνέχεια!) Παίξαμε με κάρτες, συζητήσαμε, μάθαμε για το ελαιόλαδο και το σαπούνι και κόψαμε πολύ προσεκτικά πάστα σαπουνιού σε καλούπια.

Τέλος μας χάρισαν για ενθύμιο ένα σαπούνι, που το τυλίξαμε μόνοι μας. Επιστρέψαμε στο σχολείο πολύ χαρούμενοι. Πραγματικά ήταν μια ευχάριστη και διδακτική εμπειρία.

Κραββαρίτη Φωτεινή, Λαμπρόπουλος Κοσμάς, Παππάς Βασίλης

ΕΛΙΟΨΩΜΟ
(πανεύκολο, στολίδι,
με γιαούρτι)

ΥΛΙΚΑ

- 1 κιλό αλεύρι
- 30 γρ. μαγιά φρέσκια
- 2,5 κούπες γιαούρτι
- 1,5 κούπα χλιαρό νερό
- 1 κούπα ελιές μαύρες ψιλοκομμένες
- Μισή κουτ. σούπας αλάτι

Αναμειγνύουμε το αλεύρι με τη μαγιά και προσθέτουμε το γιαούρτι. Ρίχνουμε το νερό και ζυμώνουμε μέχρι να μαλακώσει. Προσθέτουμε τις ελιές και το αλάτι και ζυμώνουμε. Καλύπτουμε με μια μεμβράνη και αφήνουμε να φουσκώσει για 1,5 ώρα. Χωρίζουμε τη ζύμη σε 2 μέρη και φτιάχνουμε δύο φραντζόλες. Τις αφήνουμε να φουσκώσουν για ακόμα μια ώρα. Ψήνουμε στους 220 βαθμούς για 20 λεπτά και στους 200 για ακόμα 25 λεπτά.

Πηγή: <http://nostenimada.gr/>

Κατσαντώνης Νικόλαος Καραθανάσης Βασίλης, Κότση Ρίκο

Εξέγερση του Πολυτεχνείου

H Ελλάδα βρισκόταν από τις 21 Απριλίου 1967 υπό τη δικτατορική διακυβέρνηση του στρατού, ενός καθεστώτος που είχε καταργήσει τις ατομικές ελευθερίες, είχε διαλύσει τα πολιτικά κόμματα και είχε εξορίσει, φυλακίσει και βασανίσει πολιτικούς και πολίτες με κριτήριο τις πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973 ήταν μια μαζική διαδήλωση λαϊκής αντίθεσης στο καθεστώς της Χούντας των Συνταγματαρχών. Η εξέγερση ξεκίνησε στις 14 Νοεμβρίου 1973, με κατάληψη του Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών από φοιτητές και σπουδαστές που κλιμακώθηκε σχεδόν σε αντιχουντική επανάσταση και έληξε με αιματοχυσία το πρωί της 17ης Νοεμβρίου, μετά από μια σειρά γεγονότων που ξεκίνησαν με την είσοδο άρματος μάχης στον χώρο του Πολυτεχνείου

και την επαναφορά σε ισχύ του σχετικού στρατιωτικού νόμου που απαγόρευε συγκεντρώσεις και την κυκλοφορία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Η εξέγερση των φοιτητών επηρεάστηκε επίσης σημαντικά και από τα νεανικά κινήματα της δεκαετίας του '60, και ειδικά από τα γεγονότα του Μάη του '68.

Η αιματηρή καταστολή της εξέγερσης, που -όπως προκύπτει από την επισκόπη-

ση του καταλόγου των καταγεγραμμένων νεκρών- χαρακτηρίσθηκε από δολοφονίες πολιτών ακόμη και δυο μέρες μετά τη στιγμή της εισόδου του τανκ στον περίβολο του Πολυτεχνείου, με κύρια αιτία την κήρυξη στρατιωτικού νόμου, προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις.

Πηγή:<http://el.wikipedia.org/>
Ανδρέας Ζησιμόπουλος, Κουτρούλης Βασίλης,
Μάκος Γιώργος

Παγκόσμια Ημέρα για τα δικαιώματα του παιδιού

H Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, που αποτελεί το πλέον αποδεκτό κείμενο για τα ανθρώπινα δικαιώματα παγκοσμίως, υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 20 Νοεμβρίου του 1989. Την έχουν επικυρώσει όλα τα κράτη του κόσμου, εκτός των ΗΠΑ και της Σομαλίας και τα 54 άρθρα της καλύπτουν όλα τα δικαιώματα των παιδιών που χωρίζονται σε 4 τομείς: Δικαιώματα Επιβίωσης, Ανάπτυξης, Προστασίας και Δικαιώματα Συμμετοχής. Παρά τα

Η Χάρτα των δικαιωμάτων του παιδιού αναφέρει:

- * Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή. Δικαιούμαι να υπάρξω.
- * Δικαιούμαι να μεγαλώσω σε έναν κόσμο χωρίς βία και φτώχεια.
- * Δικαιούμαι να ζήσω σε έναν κόσμο που σέβεται και προστατεύει το φυσικό περιβάλλον.
- * Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση στον μαγικό κόσμο της γνώσης.
- * Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο και χώρο για να παίζω.
- * Δικαιούμαι να μάθω τί είνα καλό για την σωματική και ψυχική μου υγεία.
- * Δικαιούμαι να περνάω αρκετό χρόνο με τους γονείς μου.
- * Δικαιούμαι να ζήσω με αθωότητα και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.
- * Δικαιούμαι να ζήσω σε μιά κοινωνία που προστατεύει τα προσωπικά μου δεδομένα.
- * Δικαιούμαι έναν κόσμο ανθρώπινο, δίκαιο και ειρηνικό. Εναν κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσουν αύριο τα δικά μου παιδιά.

Σχολεία στην Ινδία

Κάτω από μια γέφυρα του μετρό έχει στηθεί ένα ελεύθερο σχολείο για τα φτωχά παιδιά που μένουν σε παραγκουπόλεις στο Νέο Δελχί, στην Ινδία. Τουλάχιστον 30 παιδιά που ζούν σε κοντινές φτωχογειτονιές λαμβάνουν δωρεάν εκπαίδευση από αυτό το σχολείο.

Οι εικόνες μιλούν από μόνες τους, αυτό είναι το σχολείο της χώρας που θεωρείται από τις πιο γρήγορα αναπτυσσόμενες υπερδυνάμεις, με τεράστια συμβολή στην παραγωγή τεχνολογικών καινοτομιών, με πυρηνική ενέργεια και με προβλέψεις για άνοδο του βιοτικού επιπέδου.

Σχολείο με 45.000 μαθητές και Πανεπιστήμιο με 4 εκατ. φοιτητές! Πρόκειται για δύο από τα ρεκόρ που έχουν καταγραφεί στον χώρο της εκπαίδευσης, ενώ και τα δύο εκπαιδευτικά ιδρύματα βρίσκονται στην Ινδία, όπου αρκετά παιδιά δεν έχουν πρόσβαση στην

εκπαίδευση.

Στην πόλη Λουκνάου, πρωτεύουσα της περιφέρειας Ούταρ Πραντές, στην Ινδία βρίσκεται το μεγαλύτερο σχολείο στον κόσμο, το οποίο το 2011 αριθμούσε 39.437 μαθητές, 2.500 εκπαιδευτικούς και χίλιες τάξεις. Το τρέχον ακαδημαϊκό έτος, οι μαθητές του ξεπέρασαν τις 45.000...

Το μεγαλύτερο σχολείο στον κόσμο ιδρύθηκε το 1959 από έναν δάσκαλο, τον Τζάγκντις Γκάντι, με 300 ρουπίες που

πήρε με δάνειο. Την πρώτη χρονιά της λειτουργίας του, αριθμούσε μόλις πέντε μαθητές. Ο Τζάγκντις Γκάντι θεωρείται, σήμερα, μία από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες της ινδικής εκπαίδευσης και σε αυτόν οφέλει το σχολείο τον πολυθρησκευτικό χαρακτήρα του. Η πρωινή προσευχή γίνεται σε διάφορα δόγματα, ώστε να «καλύπτονται» οι θρησκευτικές πεποιθήσεις όλων των μαθητών.

Πηγή: <http://www.otherside.gr>
Ζωγοπούλου Ελένη, Καραϊσκου Αριστέα

Εκπαίδευση στην Ιαπωνία

Η υποχρεωτική εκπαίδευση στην Ιαπωνία διαρκεί 9 χρόνια - 6 χρόνια το δημοτικό σχολείο και 3 χρόνια το γυμνάσιο. το 97% των Ιαπώνων συνεχίζουν τη φοίτησή τους στο λύκειο (3 χρόνια). Το 49% των αποφοίτων λυκείου συνεχίζουν σε πανεπιστήμια και κολέγια ανώτατης εκπαίδευσης. Το σχολικό έτος ξεκινάει τον Απρίλιο.

Το σχολικό πρόγραμμα του Δημοτικού καλύπτει Ιαπωνικά, Κοινωνικές Μελέτες, Μαθηματικά, Φυσική, Μουσική, Τέχνες, Εικαστικά, Οικιακά και Φυσική αγωγή. Σε αυτό το στάδιο, πολύς χρόνος και έμφαση δίνεται στη μουσική, τις καλές τέχνες και τη φυσική αγωγή. Τα παιδιά μαθαίνουν να εκτιμούν και να διαχειρίζονται με

σεβασμό την τάξη τους και το σχολείο τους μέσω καθημερινών εργασιών, όπως τον καθαρισμό των γραφείων και τοτρίψιμο των δαπέδων της τάξης.

Η κουλτούρα της διδασκαλίας στην Ιαπωνία διαφέρει σημαντικά από εκείνη των σχολείων στη Δύση. Οι εκπαιδευτικοί πιστεύουν ότι είναι

καθήκον τους να επικεντρωθούν σε θέματα όπως η προσωπική υγειεινή, η διατροφή, και ο ύπνος πράγματα που συνήθως δε θεωρούνται μέσα στα καθήκοντα του δυτικού δασκάλου.

Οι μαθητές διδάσκονται, επίσης, καλούς τρόπους, πώς να μιλούν ευγενικά, πώς να συμπεριφέρονται στους

ενήλικες, καθώς και πώς να σχετίζονται με τους συνομηλίκους τους με τον κατάλληλο τρόπο. Μέσα στη σχολική τους ρουτίνα είναι επίσης να μαθαίνουν τις δημόσιες δεξιότητες ομιλίας δηλ. ρητορική!

Πολύ συχνά, ακόμα και στο Δημοτικό, οι αίθουσες διδασκαλίας μένουν χωρίς την εποπτεία των εκπαιδευτικών και η επίβλεψη γίνεται αποτελεσματικά από ομάδες των ίδιων των μαθητών.

Η καθημερινή εργασία των μαθητών του Δημοτικού περιλαμβάνει φωτοτυπία κανji (κινεζικούς χαρακτήρες) ή kokugo (Ιαπωνική γλώσσα) και ένα ή δύο φωτοτυπίες Μαθηματικών.

Πηγή: <http://www.gr.emb-japan.go.jp/>
<http://teleytaiothranio.blogspot.gr/>

Κωνσταντίνος Κατσούλης
Καλαβρουζιώτης Γιώργος

Χειμώνας

Βαρύς Χειμώνας. Ήταν ένας ετοιμοθάνατος Ινδιάνος μάγος που είχε έναν γιο και του ζήτησε να πάρει τη θέση του.

Μετά από κάποιες μέρες έρχονται κάποιοι Ινδιάνοι και ρωτάνε τον νέο μάγο:

- Μεγάλες μάγες, θα έχουμε βαρύ χειμώνα φέτος;

Αυτός στην τύχη είπε, υπά. Μετά από κάποιες μέρες ήρθαν κάποιοι άλλοι. Τον ρωτησαν το ίδιο και αυτός τους είπε πάλι ότι θα κάνει βαρύ χειμώνα, και να μαζέψουν ξύλα.

Το απόγευμα ο μάγος συναντάει έναν μετεωρολόγο και τον ρωτάει πως καταλαβαίνει τι καιρό θα έχει:

- Α, θα έχουμε βαρύ χειμώνα, του λέει ο μετεωρολόγος. Δεν βλέπεις τους Ινδιάνους που όλο μαζεύουν ξύλα; ; ; ; ; ;

Άλιγμα

Φρούτο του χειμώνα,
ζουμερό πολύ,
χρυσαφένιο τόπι,
πάνω στο κλαδί.
Τι είναι;
(To πορτοκάλι)

Ανέκδοτα

Γιατί το χειμώνα πέφτει
η θερμοκρασία;
Γιατί γλιστράει από το χιόνι....

Πηγή: <http://www.e-jokes.gr/>
Αλεξάνδρα Δημητροπούλου Σπυριδούλα Βλάχου

Ο μήνας Δεκέμβρης

Ετυμολογία: Δεκέμβριος από το Δέκα ως Δέκατος μήνας (στο ρωμαϊκό ημερολόγιο).

Ο Δεκέμβριος αντιστοιχεί στο Αττικό ημερολόγιο με το μήνα Ποσειδέωνα

Ο λαός μας τον λέει και Χριστουγεννιάτη, Χριστουγεννάρης, Χριστουγεννάς, Άσπρος ή Ασπρομηνάς, Χιονιάς.

Παροιμίες του χειμώνα

Η γούνα δε φοβάται το Χειμώνα.

Αν δε μαλώσουν δυο καιροί, δε βρέχει.

Γουρούνια παλεύουν, βροχή θα 'χουμε.

Ήλιος και βροχή, παντρεύονται οι φτωχοί.

Ήλιος και βροχή, του Θεού η ευχή.

Ήλιος και χιόνι, παντρεύονται οι αρχόντοι.

Ήρθε το καλοκαιράκι, στρίβει ο γέρος το μουστάκι, μα όταν έρθει ο χειμώνας, πάει ο γέρος βλαστημώντας.

Θρέψε λύκο το χειμώνα, να σε φάει το καλοκαίρι. (Οι αχάριστοι βλάπτουν τους ευεργέτες τους)

Κάνει κρύο κάνει τσίφι, για το δόλιο το κοτσύφι.

Μπροσ πίσω τα Χριστούγεννα μπαίνει βαρύς Χειμώνα.

Ο χειμώνας αν δεν πιάσει κι ο χιονιάς αν δεν πλακώσει, ούτε λάδι ούτε σιτάρι ούτε ανθούς η γη θα δώσει.

Ο Χειμώνας κι αν χιονίσει στα σπαρτά καρπό θα ρίξει.

Όμορφος Χειμώνας, Καλοκαίρι χωρίς νερό.

Όταν θα φύγει ο κόρακας το χιόνι θα μας κλείσει και η γιαγιά στο τζάκι μας, τη ρόκα θα γεμίσει.

Του ήλιου κύκλος άνεμος, του φεγγαριού Χειμώνας.

Του κακού καιρού τα νέφη, το 'να πάει και τ' άλλο στρέφει.

Του κακού καιρού τα νέφη, όταν φανούνε βρέχει.

Του Χειμώνα σου τις προιμήθειες κοίταξέ τες κι αν χιονίσει καλά, κι αν δε χιονίσει πάλι καλά.

Χειμώνα πολυέξοδε, φαγά και λιγοδούλη.

Χιόνια που δε λιώνουν κι άλλα περιμένουν.

Παροιμίες

Το τραγούδι με τον τρύγο, το Δεκέμβρη παραμύθι.

Χιόνι του Δεκεμβρίου, χρυσάφι του καλοκαιριού.

Να 'ναι Χριστούγεννα στεγνά, τα Φώτα χιονισμένα

και τα Λαμπρά βρεχούμενα, αμπάρια γιομισμένα.

Αγια Βαρβάρα μίλησε κι ο Σάββας απεκρίθη:

- Μαζέψτε ξύλα κι άχυρα και σύρτε και στο μύλο, γιατί Αι - Νικόλας έρχεται στα χιόνια φορτωμένος.

Του Δεκέμβρη η μέρα καλημέρα, καλησπέρα

Δεκέμβριος, Χριστού γέννηση και καλός μας Χρόνος.

Απ' τα Νικολοβάρβαρα αρχίζει κι ο χειμώνας.

Δεκέμβρης μας επλάκωσε, το κρύο μας φαρμάκωσε.

Τ' Άη Σάββα τρώνε φάβα.

Ο Άη Νικόλας ασπρίζει τα γένεια του.

Τ' Άη Νικολοβάρβαρα κάνει νερά κι χιόνια.

Χριστούγεννα Χριστόχιονα

Πηγή: www.paidika.gr

Αποστράγγη Ευθημία- Κουτσογιάννη

Τζώρτζια-Βασιλειάδη Έλενα

Παγκόσμια ημέρα Ατόμων με αναπηρία

Η Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία καθιερώθηκε το 1992 με απόφαση της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ και τιμάται κάθε χρόνο στις 3 Δεκεμβρίου.

Η επιλογή της ημερομηνίας αυτής συνδέεται με την υιοθέτηση από το διεθνή οργανισμό στις 3 Δεκεμβρίου 1982 του προγράμματος δράσης για τα ΑΜΕΑ, το οποίο οδήγησε στην

υπογραφή της διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία. Η Ημέρα αυτή δίνει την ευκαιρία στις κυβερνήσεις, στους οργανισμούς και στις κοινωνίες να εστιάσουν την προσοχή τους στα δικαιώματα και τις δυνατότητες των ανθρώπων με αναπηρία.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ (2014), γύρω στο 1 δισεκατομμύριο

άνθρωποι σε όλο τον κόσμο πάσχουν από κάποιας μορφής αναπηρία, το 80% των οποίων ζει στις αναπτυσσόμενες χώρες.

ΠΗΓΗ: <http://www.sansimera.gr>
Θιδωρής Λακουμέντας, Άντι Πύρρα

— Ο Επαχτίτης Ποιητής Γιάννης Βαρδακουλάς —

Η αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου μας φέρει το όνομα του επαχτίτη ποιητή Γιάννη Βαρδακουλά.

Οι ρίζες της γενιάς του ποιητή κρατάνε από τα Γιάννενα, μα τα κλαδιά της φούντωσαν στη Ναύπακτο. "Είμαι Επαχτίτης. Στον Έπαχτο είδα για πρώτη φορά το φως της μέρας (Φλεβάρης 1921). Εδώ άρχισα το σχολείο και τέλειωσα το Γυμνάσιο με τους αγαπημένους συμμαθητές και συμμαθήτριες."

Τελειώνοντας, με το πρώτο βραβείο, το Γυμνάσιο της Ναυπάκτου, πηγαίνει στην Αθήνα. Δίνει εξετάσεις και εισάγεται στη Νομική Σχολή. Ακολουθεί μεταπτυχιακές σπουδές και ανακηρύσσεται παμψηφεί αριστούχος Διδάκτορας της Σχολής Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Πάντα ακούραστος, με μεγάλο ζήλο και φιλοπονία.

Συνταξιούχος πια επιστρέφει σαν τον Οδυσσέα στην Ιθάκη του, τη Ναύπακτο. Δεν ήταν γι' αυτόν μόνο μια ωραία θύμηση, ένα φωτεινό όνειρο, μα σαράκι, ψυχική λαχτάρα όλου του του είναι.

Μια ατέλειωτη Μεγάλη Εβδομάδα ήταν η ζωή του μακριά της.

Να είναι σούρουπο, καθώς στη Δύση ο ήλιος γέρνει και συ στη μπούκα απέναντι να' σαι του λιμανιού να' ναι γαρμπής την αύρα του που απ' το πέλαο φέρνει κι εσύ την αθωάτητα να' χεις μικρού παιδιού και να ρευμβάζει ο λογισμός στην απεραντοσύνη της θάλασ-

σας και τ' ουρανού σα γλάρος μοναχός...

Η ευγενική παρουσία του, η σπάνια πολυμάθειά του, η απέραντη μνήμη του, δημιουργούσε γύρω του μια χαρούμενη ατμόσφαιρα. Στο γραφικό λιμανάκι έπινε τον καφέ του και όλοι χαίρονταν να τον ακούνε να μιλάει. Πάντα προσγειωμένος, γαλήνιος, σεμνός, αξιοπρεπής. Καμιά έπαρση, κανένας κομπασμός.

Γράφει βιβλία, άρθρα, δίνει διαλέξεις, συνεντεύξεις, μπαίνει μπροστάρης σε κάθε καλό. Μεγάλη η προσφορά του στη Ναύπακτο ως επιστήμονας, ανθρωπιστής, κοινωνικός αγωνιστής. Λίγο στη ζωή του ασχολείται με τον εαυτό του. Κύρια έννοια του η πόλη του, οι συμπολίτες του, που παλεύουν για την πρόοδό τους. Η καρδιά του δεν είχε όρια. Χωρούσε τον πόνο του κάθε πληγωμένου ανθρώπου.

Έτσι έζησε...

Πέθανε στις 15 Αυγούστου του 2006.

Δώρισε την περιουσία του για τη μόρφωση των παιδιών της Ναυπάκτου.

Έργα του: 35 και πλέον επιστημονικές εργασίες, Ποιητικές συλλογές

Ρεστία- Επιστροφή-Το κερί μιας ζωής- Επίμετρο- Εκβαθέων – Μου είχαν πει- Σύθαμπο

(Από το βιβλίο του κ. Κώστα Παπαδημητρίου, Γιάννης Βαρδακουλάς)

Λάμπου Ιωάννα, Κραββαρίτη Φωτεινή